

5.

Ten večer se River připojil k davu, který dojíždí z London Bridge. Kolem osmé už dorazil na předměstí Tonbridge. River se rozhodl dát o sobě vědět na poslední chvíli, ale nezdálo se, že by zastihl S. B. nepřipraveného. K večeři připravil zapečené těstoviny a salát.

„Myslel sis, že mě nachytáš s plechovkou fazolí před televizí?“

„Ne.“

„Jsem v pohodě, Rivere, vždyť víš, že v mém věku jsi buď sám, anebo mrtvý. Tak či tak, zvykneš si.“

Riverova babička zemřela před čtyřmi lety. Nyní se Starý bastard – jak mu říkala Riverova matka – potloukal po čtyřpokojovém domě sám.

„Měl by to tu prodat, zlatíčko,“ řekla Riverovi během jedné ze svých extrémně vzácných návštěv, „a pořídit si pěkný malý bungalov. Nebo se přestěhovat do nějakého rezidenčního komplexu.“

„Už ho tam vidím,“ odpověděl River.

„Dneska to už není jen o celodenním sledování televize a šikanování. Mají...“ začala a mávla rukou, což bylo její obvyklé gesto pro nepodstatné detaily, „tam předpisy.“

„Klidně by tam mohli dodržovat i Desatero,“ namítl River, „a neodtrhlo by ho to od jeho zahrady. Jde ti o jeho peníze?“

„Ne, miláčku. Jen chci, aby nebyl šťastný.“

Možná to měl být vtip.

Po večeři se River s dědou uchýlili do pracovny, místnosti, kde spolu obvykle popíjeli. I přesto, že S. B. tvrdil opak, tak stále lpěl na pořádcích, které zavedla jeho žena.

S Glenmorangie v ruce, zatímco světlo vycházející z krbu tančilo v rozích místnosti, se River zeptal: „Znáš Roberta Hobdena?“

„Toho slizouna? Co tě na něm zajímá?“

Snažil se znít znuděně, ale záblesk v jeho očích ho prozradil.

„Jen se ptám,“ odpověděl River.

„Už je mimo hru.“

„Právě na takové se specializujeme. Ve Slough House,“ vysvětlil River.

Děda si ho pečlivě prohlížel přes horní okraj brýlí. Tohle byl dobrý důvod, proč je nosit. „Nebudou tě tam držet navždy, vždyť víš.“

„Měl jsem pocit, že by mohli,“ namítl River.

„To je právě ono. Kdybys věděl, že to bude jen na šest měsíců, nebolelo by to.“

Uběhlo víc než šest měsíců a oba to věděli, takže na to River nic neřekl.

„Odkroutíš si to. Uděláš všechnu tu špinavou práci, co ti Jackson Lamb hodí pod nos. Pak se vrátíš do Regent's Parku a hříchy budou odpuštěny. Čistý začátek.“

„A jaký byl Lambův hřích?“ zeptal se River.

S. B. předstíral, že to neslyšel. „Hobden byl ve své době hvězda. Obzvláště během svého působení v *Telegraphu*. Byl reportér, dělal kriminalitu a napsal sérii článků o obchodu s drogami v Manchesteru, která mnoha lidem otevřela oči. Do té doby si většina myslela, že drogy jsou problémem Ameriky. Byl to skutečný profík.“